

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione ostensionis Christi ad populum. Cap. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

certamē, quod tibi proponit fides, & cur-
re post me, vt apprehendas vitam æternā,
& pro corona spinea, quæ infixæ est capi-
ti meo, coronabo te diademate pretiosis-
simo in sancta ciuitate mea.

*De consideratione ostensionis Christi ad
populum.*

CAP. XXXIV.

Misericordia mea, fili, superexaltæ
iudicium tuum, quia causa tuæ dā-
nationis ad proportionem miserationū
mearum, quibus copiosè redemi te. Si ve-
rò velis æstimare magnitudinem miseri-
cordiæ, pondera magnitudinem, & mul-
titudinem dolorum, quibus acquisiui po-
pulum meum, cū possem sine tam hor-
ribilibus tormentis redimere illum. Certè
spectaculum, quod Pilatus proposuit po-
pulo furioso dicens, Ecce homo, docebit
te, quid ego passus fuerim: nā si tale fuit,
vt crederet ille incredulus, se posse satis-
facere crudelissimis inimicis postulanti-
bus mortem meam, deberes tu, qui cre-
dis, quis sim ego, satisfacere tibi, vi-
so afflicto Rege tuo, & non multiplicare
peccata, quibus torqueas illum. A sæ-

culo non est visum, neque auditum tale
 spectaculum, tam plenum doloribus, &
 illusionibus: & tamen tu, qui credis maie-
 statem Dei latentem sub improperijs illi-
 non compungeris, neque consideras qui
 fecerint scelera tua. Usquequò patiar te
 fili aliene, qui confiteris ore Deum, facti-
 autem negas? Usquequò multiplicabo
 inspirationes, & pulsabo portas cordis
 tui, nec aperies mihi cupienti requiescenti
 in thalamo anime tuæ? Nunquid possibi-
 le est, quod recorderis mei coram populo
 stantis, & cum Barraba comparati, & con-
 fleas peccata tua, donec deficient lachry-
 mæ? O fili Adæ, quàm durus, & insensu-
 tus es! Non poterat mundus peius sente-
 re de Salvatore suo, quam hominem
 ditiosum, latronem, & homicidam ante-
 ponendo illi. Quomodo Deus obtexit ca-
 liginem filiam Sion, plebem scilicet suam
 vt propter multas eius præuaricationes
 intantum excæcetur, vt antepone-
 abominabilem peccatorem altissimi Dei
 filio? Mirabile est, fili, quod mundus
 taret expedire sibi me de terra tollere,
 hominem sceleratissimū viuere: per hoc
 enim apparet, quod iudicio mundi pecca-
 tum anteponitur innocentie meæ. Si autem
 tem hoc prodigium mirabile est, vide,

attem

attem
 mun
 lissim
 cas:
 mun
 deat
 eom
 pter
 sine
 nim
 cont
 noru
 temp
 spe f
 nou
 Inci
 quæ
 cere
 plan
 vuln
 vel i
 sum
 Cru
 anca
 me
 sisse
 tra
 terr
 pecc

attentè considera, te quotidie hoc iudiciū
mundi sequi, cum anteponas mihi res vi-
lissimas, & turpissimas, pro quibus pec-
cas: & reuertere ad cor, ne fortè cum hoc
mundo damneris. Neque durum tibi vi-
deatur, fili, relinquere delectationes, &
commoditates tuas, quæ inebriāt te, pro-
pter obseruantiam mandatorum meorū,
sine qua non intratur ad vitam: melius e-
nim & utilius tibi est, modico tempore
contristari ad penitentiam cum spe æter-
norum gaudiorum, quam hoc ipso breuī
tempore cum filijs seculi vanè lætari sine
spe future hæreditatis, quàm testamento
novo disposui charissimis electis meis.
Incipe ergo fili, compungi, & animari ad
quærendam salutem tuam, quasi tibi di-
ceretur nunc: Ecce homo. Intuere me à
planta pedis, vsque ad verticem capitis
vulneratum, & expositum misericordiæ,
vel irę tuę: & animaduerte crudele respō-
sum populi ingrati clamantis, Crucifige,
Crucifige: Facta est certè mihi hæreditas
mea, quasi leo in sylua: deditque contra
me vocem suam. Dic ergo, fili, quid sen-
sisses, si audisses vocem illam, quæ pene-
trauit viscera mea, à cuius sonitu cæli &
terra obstupuerunt? Profectò quamuis
peccator esses, credens tamen innocentiam

meam, & tu quoque commotus fuisses admirans feritatem ciuitatis meæ. Si ergo ego innocens iudicio quoque tuo potestulor ad mortem, & tu scis me mori pro te, quomodo audes peccare, & proinde præbere, occasionem, vt moriar, & crucifigat? Væ cordi duro, quod non mouetur ad misericordiam, dum tractatur causa mortis filij Dei! non inueniet misericordiam, dum ego venero iudicare terram. Accipe igitur, fili, consilium meum credendo Deo, Redemptori, & Custodi tuo, & peccata tua, intima compunctione dele. Depone sordes, & mores Adæ veteris, quos didicisti sequens legem membrorum, quibus inimicus est purissimus spiritus Dei. & purgato corde, adhære fortissimè castæ, & immaculatæ legi spiritus mei: ego que remunerabor dulcissimis solatijs breuiem exercitationem mortalis vitæ tuæ.

De consideratione Christi baiulantis crucem.

CAP. XXXV.

EMisti tibi, charissime fili, quinque iuga bouum, quæ dorsum tuum semper ad terram incuruant, vt ad cælum, vbi

sum

sum
ego
ferr
ingr
mor
& co
sira
vt p
re m
quor
iular
quo
iustè
sequ
imm
sem i
tis m
nem
uerat
bulos
coepe
Et tar
per m
corum
manf
prote
tame
Dei a
tur pr